

آراء بلاغی فخر رازی در جزء اول قرآن کریم

گل افروز محبی^۱

^۱ کارشناسی ارشد ادبیات عرب، و مدرس دانشگاه آزاد

چکیده

پژوهش حاضر به دنبال بررسی آراء بلاغی فخر رازی در جزء اول قرآن کریم در تفسیر کبیر است که با روش تحلیلی-توصیفی صورت گرفته است. دستاوردهای پژوهش این است که به رأی "فخر رازی" بیشترین استفاده از "وصف" و کمترین استفاده از "امر"، "حشو" و "مفصل" می باشد و همچنین می توان گفت: که با توجه به وجود "التفات" در بیشتر آیات، این فن از دید مفسر بطور کامل مطرح نشده است.

پژوهش حاضر، تحلیلی از فنون بلاغی قرآن، با تکیه بر تفسیر فخر است که آمار بالای استفاده از وصف در آیات الهی، تعمق بشر، جهت درک صحیح از کلام خالق را می طلبد و گوشه ای از دلیل تأکید آیات الهی را بر ترغیب انسان به تفکر و تعقل می-نماید.

واژه های کلیدی: علوم بلاغی، فخر رازی، مفاتیح الغیب، قرآن کریم